

Κείμενο 1

Το μέλλον της εργασίας και η Κοινωνική Οικονομία

Το κείμενο του Δημήτρη Μιχαηλίδη δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο Αγρονέα, <https://www.enallaktikos.gr/Article/59386> στις 25.03.2021.

Στη μετάβαση από την 3η στην 4η βιομηχανική επανάσταση, η εργασία βιώνει μια βαθιά αναδιάρθρωση με χαρακτηριστικό στοιχείο τη μείωση της μισθωτής εργασίας. Η εργασία ανακαλύπτεται εκ νέου σε πολλούς νέους τομείς. Ως αποτέλεσμα, πολλοί θα αναγκαστούν να γίνουν αυτοαπασχολούμενοι, πέρα από την αμειβόμενη εργασία.

Από τη μια πλευρά, ο μεγάλος ανταγωνισμός στην αναζήτηση του κέρδους μειώνει το ποσοστό κέρδους, ενώ από την άλλη η τεχνολογική καινοτομία και η αυτοματοποίηση καθώς και η πνευματική ιδιοκτησία, εξασφαλίζουν υψηλή κερδοφορία για το Κεφάλαιο που αγοράζει, επενδύει σε καινοτομίες και κατέχει δικαιώματα ιδιοκτησίας. Δημιουργούνται έτσι νέοι προνομιούχοι τομείς κερδοφορίας με λιγότερους εργαζομένους και καταστρέφονται τομείς έντασης εργασίας, οι οποίοι δεν μπορούν να λειτουργήσουν μέσα στο κερδοσκοπικό πλαίσιο χωρίς κρατικές επιδοτήσεις

Βρισκόμαστε σε ιστορικό σημείο καμπής, καθώς λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων και των λεγόμενων νέων τεχνολογικών ευκαιριών περιορίζεται η δημιουργία θέσεων εργασίας από εργοδότες, οι οποίοι δραστηριοποιούνται κυρίως στην αγορά, και περιορίζονται οι προσλήψεις από το κράτος, το οποίο δεν έχει επαρκείς φόρους λόγω περιορισμού της κερδοφορίας των εταιρειών. Και αυτό φυσικά έρχεται σε αντίθεση με την καθιερωμένη αντίληψη ότι κάθε τεχνολογική πρόοδος αναπτύσσει απεριόριστα την προσφορά και τη ζήτηση για τους εργαζόμενους.

Αφού δόθηκαν τα βαθύτερα αίτια της οικονομικής κρίσης, η επανεφεύρεση της συνεργατικής-συνεταιριστικής εργασίας είναι η μόνη δυνατότητα δημιουργίας νέων ευκαιριών εργασίας, όπως δείχνουν οι παγκόσμιες τάσεις της οικονομίας.

[...] Πού θα βρεθούν όμως οι νέες θέσεις εργασίας, για να αντικαταστήσουν αυτές που χάνονται; Η απάντηση είναι ότι μια νέα περίοδος αυτοαπασχόλησης και παραγωγής - κατανάλωσης έρχεται ως αναπόφευκτη λύση. Το «κίνημα χωρίς μεσάζοντες» αλλά και η τάση για νέους καταναλωτικούς συνεταιρισμούς και γέφυρες συνεργασίας μεταξύ δικτύων καταναλωτών και παραγωγών αποτελούν την πρώτη ένδειξη.

Αυτή η τάση παρεμποδίζεται προφανώς από την γραφειοκρατία και τις οργανωμένες συντεχνίες που είναι βολεμένες από το βιομηχανοποιημένο και συγκεντρωτικό σύστημα οικονομίας. Ταυτόχρονα ο «κρατισμός» και οι πελατειακές σχέσεις των ψηφοφόρων με την κρατική επιδοματική πολιτική αποστερούν κάθε προσπάθεια διεύρυνσης της απασχόλησης. Η ανεργία όμως και η φτωχοποίηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού πιέζουν και η μόνη απάντηση είναι η ενίσχυση της συνεργατικής - Κοινωνικής Οικονομίας. [...]

Κείμενο 2

Έλλη Αλεξίου (1894-1988)

[Η Διευθύντρια]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα της Έλλης Αλεξίου (1894-1988) «Γ' Χριστιανικόν Παρθενναγωγείον», εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα: 2010.

Μα δε σταματούσα ως εκεί. Προχωρούσα και πιο πέρα. Είχα κι απαιτήσεις από την κ. Διευθύντρια, που μου τις άφησε κι αυτές ανικανοποίητες. Ως εκείνη τη στιγμή που μπήκα κάτω από τη διεύθυνσή της, είχα γνωρίσει για ανωτέρους μου τους δασκάλους μου και τον πατέρα μου, και νόμιζα πως όλοι οι ανώτεροι είναι πάντα κανονισμένοι στο ίδιο καλούπι. Πως έχουνε καθήκον οι ανώτεροι να καθοδηγούν, ν' απαγορεύουν, να διατάσσουν και να μαλώνουν τον κατώτερο, μα νόμιζα πως έχουν ακόμη το καθήκον να παίνουν και να αμείβουν. Και πολλές φορές τώρα δασκάλα, έκανα κάτι παραπανίσιο, για να μου πει έναν καλό λόγο η κ. Διευθύντρια. Μόνο και μόνο για ν' ακούσω από το στόμα της έναν καλό λόγο. Μου ήτανε ανάγκη εσωτερική η επιδοκιμασία της, μα όντως ποτέ της δεν μου την χάρισε αυτή τη χαρά. Γιατί η κ. Διευθύντρια όπως δε σου 'λεγε ποτέ τίποτε προσβλητικό, όπως δεν ξεστόμιζε ποτέ της άσκημα και χοντρά λόγια, το ίδιο δεν έλεγε ποτέ της και παινέματα. Ήτανε από φυσικό της λιγόλογη. Γι' αυτό σ' αυτή την περίσταση μπορεί εγώ να 'φταιγα κι όχι η κ. Διευθύντρια. Πολύ συχνά με το να είμαστε έτσι κι αλλιώς μαθημένοι, υποφέρομε, και νομίζομε πως μας φταίνε οι άνθρωποι, ενώ εμείς οι ίδιοι φταίμε του εαυτού μας. Γιατί πρέπει να είμαστε από πρωτύτερα προετοιμασμένοι, όταν μπαίνουμε στη ζωή και να ξέρουμε πως δεν μπορούμε να κανονίζουμε τα πάντα κατά τα κέφια μας. Κέφια και όρεξες και ό,τι ξέραμε να τα ξεχάσουμε άμα μπορούμε στον στίβο. Η ζωή είναι σκληρή και δύσκολη κ' οι άνθρωποι, όταν τους χρειαστείς, το ίδιο κι αυτοί σκληροί, γιατί έτσι τους

κατάντησε η πικρή τους πείρα. Είναι δύστροποι και δύσπιστοι και μετρούνε τα λόγια τους προτού τα πουν, σαν να 'τανε χρυσάφι. Και δε λένε ένα καλό λόγο κ' ένα μπράβο κι ας τον έχεις ανάγκη αυτόν τον καλό λόγο, γιατί φοβούνται πως θα τον εκμεταλλευτείς.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τα αίτια της οικονομικής κρίσης, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην πέμπτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος διατυπώνει ένα ερώτημα: «Πού θα βρεθούν όμως οι νέες θέσεις εργασίας, για να αντικαταστήσουν αυτές που χάνονται;» Να εξηγήσεις με συντομία πώς εξυπηρετεί τη δομή της παραγράφου η επιλογή της ερωτηματικής πρότασης.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«...ο μεγάλος ανταγωνισμός στην αναζήτηση του κέρδους μειώνει το ποσοστό κέρδους» (2^η παράγραφος),

«Αφού δόθηκαν τα βαθύτερα αίτια της οικονομικής κρίσης» (4^η παράγραφος),

«Ταυτόχρονα ο «κρατισμός» και οι πελατειακές σχέσεις των ψηφοφόρων με την κρατική επιδοματική πολιτική αποστερούν κάθε προσπάθεια διεύρυνσης της απασχόλησης» (6^η παράγραφος).

Να εντοπίσεις στις παραπάνω προτάσεις το είδος της σύνταξης (ενεργητική – παθητική) που χρησιμοποιείται (μονάδες 6) και να τις μετατρέψεις στην αντίθετή της (μονάδες 9)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η δασκάλα στο Κείμενο 2 επιθυμεί τον έπαινο από τη Διευθύντριά της. Σε ποιες σκέψεις την οδηγεί το γεγονός πως δεν ακούει αυτόν τον έπαινο; Πόσο σημαντικό κρίνεις τον έπαινο στον επαγγελματικό χώρο; Να απαντήσεις σ' ένα κείμενο 100-150 λέξεων.

Μονάδες 15